

Kulturskolan magasin

NR 6.2018

EN TIDNING FRÅN KULTURSKOLERÅDET

KONSTEN ATT
SAMVERKA
Kulturskolan i storstan

SAMARBETET
GER OSS EN
TYDLIGARE RÖST

Möt kulturskolorna
i Göteborg

DET DIDAKTISKA
PERSPEKTIVET

Stockholms
musikpedagogiska institut

»Förmågan att samarbeta och skapa viktiga saker tillsammans.«

*Inger Carlonberg,
Kulturskolerådets ordförande*

Läs, tänk och tyck

LÄS, TÄNK OCH TYCK. I den ordningen tack! Med president Trump i spetsen har tonen i de sociala medierna galopperat iväg utan sans och vett. Läser folk igenom vad de själva skrivit?

Har de tänkt till ordentligt innan de smacker in bokstäverna?

Jag sitter här och förbereder mig inför en "nördhörna". Det är dags för studiedagar och i vårt län detta år, är fokus ett antal olika träffar som har ämnesvisa fokus och bygger på erfarenhetsutbyte. Som ansvarig för en nördhörna med span på hur mobilen kan fungera i lärandet idag, surfar jag runt och kollar av olika forum. Och oj vad vi tycker saker och ting. En ökad polarisering verkar tvinga fram ytterligheter för att kunna höras och synas. Men det finns också många som förstått att använda tillgängliga kanaler för att sprida kunskap och engagemang för viktiga saker. Som till exempel ge röst åt alla dem som inte har den friheten eller tillgängligheten. Om vi alla hjälps åt att aktivt sprida och stödja de goda krafterna kommer det märkas. Så tänk och t(r)äck!

Det är roligt att ämnena i kulturskolorna breddas och fler uttrycksformer tar sin plats. I detta nummer får vi följa ungdomarna som hit-

tat sitt uttryck inom film och animation. Att storstäderna har sina egna stora utmaningar att hantera påverkar naturligtvis också kulturskolornas arbete. Ett av kulturskolerådets projekt handlar om hur samverkan kan minska utanförskap. I erfarenhetsutbyten kring detta får vi möta arbetet i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Något av allt det viktiga vi vill skicka med våra elever i kulturskolan är förmågan att samarbeta och skapa viktiga saker tillsammans. Att reflektera kring sitt uttryck. Men också att möta vad någon annan gör och försöka förstå en annan uppfattning. Att tänka och sen tycka.

I DETTA NUMMER

- 8 Film i Gävle
- 12 Kulturskolan i storstan
- 15 SMI
- 19 Kulturskolorna i Göteborg

Bagatell

musikprodukter

**Skolstarts-
erbjudande!**

Nyhet

Super LED lampa
6-8 timmars batteritid
alternativt nätanslutning. (15st ledlampor)
Passar även till våra
Klavernotställ.

Livstids Garanti på alla teleskopnotställ

Notställ + vagn

Från
7 500 kr

En vagn
kommer lastad...
med världens mest sålda notställ

- Liten vagn + 12 notställ
 - Mellan vagn + 18 notställ
 - Stor vagn + 18 notställ
- Oslagbar kvalitet med livstids garanti.

Köp 6 betala för 5

TELESKOPET

Världsledande
med bl.a. 85 %
av den ameri-
kanska marknaden och
75 % av den franska.
Inga skruvar - bara att
dra upp och ner.
Snygg design som
passar i alla miljöer.
Finns i olika modeller

KLAVERNOTSTÄLL

"Nothajen" slukar alla dina notblad,
böcker och pärmar. Köp 4 betala för 3.

ORKESTER / KÖRSTOL

"Sitt rätt"

Akustik-skärmar

Alla priser exkl moms

Flyttas mycket enkelt.

Garanti 10 år på Flygel- och pianomedar

Passar till alla
pianon och flyglar.
Kullagrade dubbel-
hjul av hög kvalitet.

Medar flygel

Även för
Digitalpiano

Medar piano

PIANO PALLAR

BACH

AMADEUS

Något mindre och
smidigare än store-
bror, men absolut lika
stabil och solid.

+46 (0) 13-527 50 • info@bagatell.se • www.bagatell.se

IB WAHLSTRÖM

BILDMATERIAL

BESTÄLL SKOLKATALOG!

ibwahlstrom.se

Välkommen till

Barnens musikbutik.se

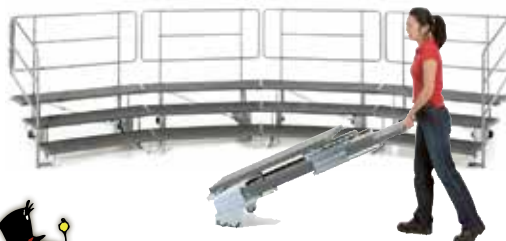
Kul och musikriktiga instrument!
Även musikböcker, presentartiklar,
tillbehör mm.

www.barnensmusikbutik.se

KÖRGRADÄNGER

• Stabila • Hopfällbara • Infällda hjul • Räcken

Tel 0523-22517

Sparta System AB

Det finns mer på vår hemsida

www.spartasystem.se

jFlute 2.0

Nu kommer den nya generationen Nuvoinstrument.
Besök www.windcorp.se och läs om nyheterna

*"To enable kids from all
walks of life to experience
the power of making music"*

Uppgraderad

jFlute är anpassad för de
allra yngsta flöjtisterna.
(4-10 år). Stämd i C med
register till låga D.

- ▶ Nya in-line munstycket
"Donut" ger bättre
balans
- ▶ Medföljande munplattan
"First Note" fungerar
som ett blockflöjts-
munstycke
- ▶ Förlängningar till vissa
klaffar ingår
- ▶ Nya silikonputar
- ▶ Nytt kompakt etui

Beställ ett provex.

Är du nyfiken på de nya
Nuvomodellerna? Kontakta
oss på Windcorp, så skickar
vi instrument som ni kan
provspela.

Glöm inte att låta eleverna
provspela - instrumenten
är ju i första hand inte
designade för vuxna.

På www.windcorp.se finns
utförliga beskrivningar och
priser. Det går även bra att
lägga en beställning direkt i
vår webshop.

Andra nyheter

De flesta Nuvo-modeller
har genomgått en
uppgradering. Förutom
jFlute kan vi erbjuda

- ▶ Recorder +
- ▶ DooD 2.0
- ▶ TooT 2.0
- ▶ jSax 2.0
- ▶ Clarinéo 2.0
- ▶ Student Flute 2.0

| STOCKHOLM | GÖTEBORG | MALMÖ | WWW.WINDCORP.SE

Utredning om avgifter i kulturskolan

AVGIFTERNA FÖR kulturskoleverksamhet har diskuterats flitigt både nationellt och lokalt. Allt fler kommuner sänker avgifterna och nationell politik har verkat för att avgifterna ska sänkas. När avgifter sänks görs det ofta utifrån en önskan att det ska leda till ett bredare deltagande. Det finns idag ingen samlad kunskap om vilka effekter avgifterna har och har haft. Kulturskolerådet har därför lämnat ett förslag till Kulturrådet, att de bör genomföra en utredning om avgifternas effekter på deltagandet i kulturskoleverksamhet.

Kulturskoledagarna 2019

HÖG TID ATT anmäla sig Kulturskoledagarna 2019! Den 20 till 22 mars sker årets stora branschträff! Konferensens målgrupp är i första hand ledare/chefer/rektorer i musik- och kulturskolor men också organisationer, beslutsfattare eller andra aktörer som berör ungas kulturutövande. På konferensen synliggörs aktuella frågor, politik, fakta men Kulturskoledagarna är också ett forum för erfarenhetsutbyte, inspiration och festligheter!

Mer information och anmälan hittar du på Kulturskolerådets hemsida.

Framtida möjligheter för kulturskola

KULTURSKOLERÅDET har genomfört en studie på hur kulturskolorna ser på sina möjligheter avseende ekonomiska förutsättningar och utveckling. Studien visar att en stor andel av kommunerna och dess kulturskoleverksamhet har möjlighet att stärka och utveckla sin verksamhet men visar också på utmaningar och orosmoln; runt 70 kommuner är osäkra på sin framtid och situationen tycks vara extra utsatt för landets minsta kommuner. Rapporten "Framtida möjligheter för kulturskolan" hittar du på vår hemsida!

ERIK DOMELLÖF

FOTO: OSKAR WIMMERMAN/UNSPLASH

Framtidens Musikpris är till för att uppmuntra och ge väl-förtjänt uppmärksamhet till pedagoger, eldsjälar, organisationer, skolor, ensembler samt unga som tar initiativ inom musik och kultur. Nytt för i år är att Framtidens Musikpris i samarbete med STIM utökar priset med en ny kategori som belyser och uppmärksammar den, dem eller det som inspirerar, hjälper och möjliggör ungas komponerande.

1 december öppnar nomineringarna i de fyra kategorierna:

- **Bästa ungdomsinitiativ**
- **Enastående pedagogisk gärning.**
- **Nyskapande innovativt projekt**
- **Möjliggörare för ungas komponerande**

Bakom satsningen är RUM, STIM, Kulturskolerådet, SKAP, Svensk Scenkonst, Swedish Music Hall of Fame, FST, Musikverket, SYMF och Lärarförbundet. Mer information och nomineringarna hittar du på: www.framtidensmusikpris.se

FRAMTIDENS MUSIKPRIS

**NOMINERINGSPERIODEN ÄR ÖPPEN
1 DECEMBER 2018 - 31 JANUARI 2019**

~ BÄSTA UNGDOMSINITIATIV ~

~ ENASTÅENDE PEDAGOGISK GÄRNING ~

~ NYSKAPANDE INNOVATIVT PROJEKT ~

~ MÖJLIGGÖRARE FÖR UNGAS KOMPONERANDE ~

Läs mer och nominera på framtidensmusikpris.se

Stipendier

ATT SÖKAS AV

Dragspelare & Gitarrister

STIPENDIERNÄ KAN SÖKAS AV PERSONER FÖDDA 1983 ELLER
SENARE, VERKSAMMA INOM POPULÄRMUSIKENS OMRÅDE

OBS! Stipendierna är inte avsedda för grupper.

ANSÖKNINGSBLANKETT SAMT YTTERLIGARE INFORMATION

www.musikaliskaakademien.se/hagstrom | 08-407 18 02 | adm@musikaliskaakademien.se

DET ÄR SÅ JAG SÄGER DET

*Bella J Tinghammar,
verksamhetschef på
Kulturskolan i Eslöv*

Att ingjuta kunskap, fantasi och mod

KAN EN MIMARE göra större skillnad än en polis? Kan en borgmästare med en jättemorot göra så att färre människor dör?

I Colombias huvudstad Bogota lyckades man med okonventionella metoder vända utvecklingen. Staden var under 90-talet rankad som en av världens farligaste men är idag inte ens med på listan bland de 50. Detta med hjälp av en matematiker och filosof som borgmästare.

Antanas Mockus är mannen som med start 1993 vågade riskera sitt anseende och sitt liv för att skapa en bättre miljö för människor i den farliga staden.

Mockus och hans styrande församling, bestående av enbart akademiker, identifierade ett antal problem som de ansåg vara viktiga att lösa för att staden skulle bli bättre att leva i. Deras ledstjärna var värnandet av mänskligt liv och alla försök att rädda liv skulle testas.

Statistiken visade att flest mord begicks efter kl 01.00 på natten. För att stävja brott och värna liv bestämdes att alla uteställen skulle stänga vid det klockslaget. Mockus gick själv ut för att diskutera med människor som inte ville gå hem i den sena timmen. I famnen hade han en jättemorot som symboliserade den goda människan som strävar efter att må bra.

Mockus bar också vid flera tillfällen en guldfärgad superhjaltekostym för att gestalta supermedborgaren och han skar ut ett hjärta i sin skottsäkra väst för att visa på tillitens betydelse.

»Vi har nycklarna till
konsten som på olika sätt
varit den kraft som
möjliggjort förändring
och fått människor att se
med nya ögon.«

420 mimare anställdes istället för korrupta poliser för att lära bilförare enkla trafikregler – som att lämna företräde för fotgängare på övergångsställen eller stanna för att släppa fram andra bilar vid väjningsplikt.

Med hjälp av dessa och andra åtgärder sjönk antalet trafikolyckor med hälften och antalet mord med 70%.

Och detta har med oss att göra!

Vi är de som utbildar barn och unga inom de estetiska fälten som varit så intressanta i Mockus Bogota och i el Sistemas Venezuela. Vi har nycklarna till konsten som på olika sätt varit den kraft som möjliggjort förändring och fått människor att se med nya ögon.

Med hjälp av konsten agerar vi redan idag som vägvisare och förebilder i svåra tider. Kulturskolor över hela landet arbetar för att nyanlända ska hitta en plats i sitt nya samhälle och söker andra vägar för att vara betydelsefulla i samhällsutvecklingen.

För att spela roll krävs fantasi och mod. Samma fantasi som Mockus när han tar diskussionen med nattsuddare med en jättemorot i sin famn eller samma mod som när mimare ger sig ut i Bogotas livsfarliga gatumiljö för att lära ut trafikvett.

Det vi på kulturskolorna verkligen kan bidra med är alltså att ingjuta kunskap, fantasi och mod i våra elever och våra politiker så att de tillsammans med oss kan skapa vår nya gemensamma värld!

A photograph of two young men in a workshop or classroom. The man in the foreground is wearing a grey hoodie and has his hand on his head, looking off to the side with a focused expression. The man behind him is wearing a dark jacket and is also looking in the same direction. In the background, there is a white cabinet and some red ropes hanging from the ceiling.

ETT FILMTEAM PÅ KULTURSKOLAN

Film är upplevelser, och i film möts många kulturuttryck. Halvar Wallman och Johan Dixelius har livet fullt av film. I lågstadiet kom de i kontakt med kulturskolan i Gävle, och insåg att man kan göra film också. Sedan dess har de gjort det.

text & foto David Berjlund

– **VI HAR TAGIT OSS VATTEN** över huvudet, konstaterar Halvar Wallman, men låter rätt nöjd.

Han och Johan Dixelius sitter i Gävle kulturskolas film- och fotostudio, det hörs orgelmusik från ett annat gäng som just redigerar en stop-motionfilm utifrån Bachmusik, och Johan och Halvar sysslar med sitt kanske mest ambitiösa filmprojekt hittills. Tillsammans med Fanny Åhrlin – som är sjuk den här kvällen – gör de en animerad science fictionfilm. En simpel historia, säger Halvar, lite urskuldande.

– Det är om en pojke som hamnar på en övergiven rymdstation. Han hittar en dator, och ser i säkerhetskamerorna att det är en tjej som jagas av ett monster inne i rymdstationen, så han följer henne via ljuden, för att rädda henne. Och så blir det en kort uppgörelse på slutet.

Med animation är det mycket jobb för varje minut film. De visar hur de ritar på en platta kopplad till datorn, hur varje bild ska färgläggas, och hur de gör bakgrunder, tredimensionella rum där man kan bestämma virtuella kamera-vinklar. De började i februari, nu har de några snuttar och ett intro, och filmen kommer att bli några minuter lång.

Trööstlöst? Inte alls, för de har väldigt roligt ihop. De ses här varje måndag, och fortsätter sedan på tisdagar, efter skolan, i Johans etta på Brynäs.

– Vi jobbar stenhårt, eller ... i alla fall Halvar och Fanny, jag kommer in mer senare, när allt ska läggas ihop till en färdig film, säger Johan och skrattar lite, men får mothugg av Halvar:

– Jo, du hjälper till då och då.

*Det är verkligen
många olika saker
som känns magiska
med filmskapande,
det är så många
konstgenrer
som möts.*

Att animera film innebär många arbetsmoment, och det är mycket jobb för varje minut film.

Så där pratar de: dissas sig själva lite, hissar de andra, fyller i varandras meningar. Det hörs att de känner varann väl, den här trion är ett filmteam med tydliga roller som har mejslats ut under drygt tre års samarbete.

– Fanny agerar mest framför kameran, och är bäst på animation, säger Johan.

– Ja, hennes stora grej är illustration, hon är ett underbarn när det gäller det, verkligen, säger Halvar.

– Ja, och så är Halvar regissören och jag är kamerakillen, allmänt teknikansvarig och insnöad på korrekta exponeringar, ljus, mikrofoninställningar och sånt, säger Johan.

FANNY GÅR I ETTAN på gymnasiet, Johan i tvåan och Halvar i trean – alla tre går mediaprogram i gymnasiet. Så det är mycket film i skolan också. Och medan Johan hinner med att vara ledare i IOGT-NTO:s juniorförbund gör Halvar digitala konstprojekt och filmar sketcher, gärna med mycket effekter, och lägger ut på sin youtubekanal. För honom började filmgrejen med intresset för bild.

– Ja, jag har i hela mitt liv, alltid, gillat att rita och hitta på, skapa saker. Jag kan inte riktigt förklara det.

Johan beskriver också skapandet som det roliga med film.

– Jag är inte duktig på att rita, men jag kan ställa in en kamera, och jag gillar att det blir något, fast det är simpelt.

– Äh, du har ju ett konstnärligt sinne, du ställer ju kamerorna så det blir snyggt, säger Halvar.

Det började tidigt. Johan såg mycket film som liten, och när han i tvåan ville ha något att göra efter skolan hittade han filmkursen i kulturskolans broschyr.

– Jag märkte att jag förstod kameror, och jag fastnade. Och det roliga är att jag och Halvar började i samma filmgrupp, sedan bytte jag grupp, du slutade, och sedan hamnade vi i samma filmgrupp igen.

De ser fortfarande mycket film, och tittar förstås med filmarögon: lägger märke till komposition, färger och detaljer som krävt mycket arbete.

– Det är verkligen många olika saker som känns magiska med filmskapande, också att det är så många konstgenrer och konstnärer som möts. Musik, kameraarbete, effekter, regi, skådespeleri, säger Halvar.

För Johan handlar det ändå mest om att bli berörd.

– När man sitter och gråter och inte vet vad man ska känna efteråt, då försvinner kameraarbetet. Och det är ju tecknet på bra kameraarbete, man märker det inte.

Han ser nästan alla sorters film. Halvar är mer insnöad på science fiction, konstaterar de tillsammans.

– Han är kinkig, men han gillar allt om det är rymden, säger Johan.

NU ÄR DET JU OM RYMDEN. Och även om trions förra film aldrig blev klar – »äh, det roligaste är ändå att hålla på« – ska den här i mål. Kanske blir den ett tävlingsbidrag till Exitfestivalen i Gävleborg.

De betonar att det är själva processen som är viktigast, men visst pekar det framåt. Både Johan och Halvar bestämde sig redan på mellanstadiet för att gå gymnasium med filminriktning, och båda vill jobba med film. Halvar talar om att gå vidare inom 3D-modulering, kanske, något inom digital design. För Johan handlar det om kamerorna.

– Sedan vet jag inte ifall jag vill filma teve eller film, det är ju få som jobbar med båda. Men den bra balansen är ju teveserier.

Det är mer än ett halvt liv sedan de började göra film. Och Johan har gått samma kurs hela tiden, med samma lärare, mediepedagogen Aneta Blom.

– Vid det här laget hjälper ju jag henne ibland, med redigering och så. Men hon har fortfarande mycket att lära ut. Kreativitet, artistiska element, sånt är jag inte lika bra på, säger han.

Aneta är en av poängerna med kulturskolan. Gruppen är en annan, förstås, och att alla kan komma hit och få göra film med bra utrustning. Och framför allt: själva existensen av filmkursen startade alltihop.

– Att göra film fanns inte i mina tankar. Det var när jag kom hit och fick pröva som jag förstod att jag ville det, säger Johan, och Halvar instämmer:

– Samma här. Jag hade mest ritat och klätt ut mig i olika kostymer och lekt, liksom. När man fick göra det framför kameran, och se på skärmen ...

– »Kolla vad rolig jag ser ut!«

– Ja precis, kolla vad roligt det där var! Så det är en stor faktor bakom att jag är så intresserad. ■

STÖRRE RÄCKVIDD MED MER SAMVERKAN

Att samverka med andra aktörer är viktigt för att nå fler barn och unga är en sak. Hur man får till den där samverkan är en svårare nöt att knäcka – inte minst i storstäder. För att hitta sätten att göra det, och för att samverka mer med varann, möts nu kulturskolorna i Malmö, Göteborg och Stockholm i ett projekt som kallas »Kulturskolan i storstan – minskat utanförskap genom samverkan«.

text & foto David Berjlund

ALLA DE DÄR BARNEN som kulturskolan inte riktigt når, var finns de? På biblioteket kanske. Eller i idrottsföreningen. Kanske kommer de till kvarterslokalen om man bjuder in?

På en liten ort har kulturskolechefen kanske fritidsgården i samma hus, kvarterslokalen ett kvarter bort och den enda idrottsföreningens tränare som granne. I storstäder är det svårare med kontakter och överblick, och man når generellt ungefär fem procent lägre andel av målgruppen än i riket som helhet.

Detta är vad projektet Kulturskola i storstan ska göra något åt.

– Men det började med att vi såg bristen på systematisk samverkan städerna emellan, berättar Kulturskolerådets generalsekreterare Torgny Sandgren, under en dag då ett tjugotal personer från de tre städernas kulturskolor möts.

Det treåriga projektet har just rullat igång – dags att börja dela erfarenheter.

– I kultursektorn är man ju bra på att ta efter goda exempel, så möten där man kan lära av varandra är viktiga. Och det här projektet är inte så mycket ballonger och raketer, det handlar om att granska och tänka över vad vi gör och kan göra, få in det i systemen, göra kunskap, säger Torgny.

SÅ ÄR DET, projektpengarna går inte till någon fräck verksamhet, utan till en samverkansstrateg i varje stad. Under första året etablerar de lokala delprojekt, och försöker skaffa sig överblick över möjliga samverkansparter.

Ulrika Renström har tjänsten i Malmö. Hon ser ganska

goda förutsättningar: staden är med i det internationella programmet *Communities that care*, som är till för att förebygga problem bland unga, just genom samverkan.

Tänket finns också i kulturskolan, sedan länge. Bland det som redan är igång nämner hon El Sistema, på fem skolor, och Tvåornas kör, över hela stan.

– De är konkreta exempel på hur man kan få till riktigt bra integration. Och framgångsfaktorerna i såna här projekt är skolans och fritids välkomnande, kunniga lärare, och föräldrarnas tillit.

Samverkan, alltså. Men hittills har den varit väldigt kommunal, säger hon.

– Det här handlar om att gräva djupare. Jag ska klura ut hur vi ska jobba mer med civilsamhället. Frågan är ju vad de ska få ut av det. Jag har ingen aktivitetspeng, utan det gäller att hitta sätt att göra något tillsammans.

I STOCKHOLM ÄR Madeleine Hermerén samverkansstrateg, och i Göteborg Anna Rådvik. Båda

»Idrotten är given, de har ett bra sätt att nå barn och unga, och många gånger slutar man ju kulturskolan för idrotten, så ... vi kanske kan stärka varandra i stället för att konkurrera.«

I Malmö samverkar man mycket, men mest kommunalt, säger Ulrika Renström. Nu gäller det civilsamhället.

berättar om ganska mycket verksamhet i samverkan; i Stockholm med institutioner som Tekniska muséet och Berwaldhallen, likaväl som med fritidsgårdar där kulturskolan kommer in. I Göteborg handlar mycket av samverkansverksamheten om öppen verksamhet, och sådant som händer

på lov och helger. Anna ser redan att de får fler deltagare i socioekonomiskt utsatta områden, och fler pojkar. Men av all sådan samverkan i Göteborg sker två procent med föreningslivet. Det här är ny mark, i alla storstäderna. Så hur börjar man? Anna talar om nyckelpersoner.

– Vi behöver hitta de som redan har nätverk i ett speciellt område. Kanske en föreningskonsulent, en fotbollstränare eller unga stadsutvecklare.

MADELEINE BETONAR att det är viktigt att det är stabila och demokratiska föreningar man jobbar med.

– Vägen att hitta föreningar är via stadsdelarna och personer där som har mer kunskap om det lokala föreningslivet och vad de gör. Och efterhand får andra föreningar nys om att möjligheten finns, så att det växer, säger hon.

Och Anna är med:

– Idrotten är given, de har ett bra sätt att nå barn och unga, och många gånger slutar man ju kulturskolan för idrotten, så ... vi kanske kan stärka varandra i stället för att konkurrera. Sedan får vi fråga →

oss var vi ska jobba, och hitta dem som vill göra mer kultur för barn. Det kanske är ungdomsstyrda föreningar, eller företag. Men det ska ge mer värde för alla som samverkar. Det kan vi hitta i ett femminuterssamtal med Hammarkullefestivalen: de behöver kommunens lokaler för att repa, vi vill nå deras ungar!

PROJEKT HAR sina problem. Projektpengarna, till exempel - välkomna, så klart, men att de tar slut försvårar ibland fortsättningen, efter projektslutet. I *Kulturskolan i storstan* är det kontakterna som är grejen, och utan projektpengar direkt till verksamhet måste man förankra arbetet i den befintliga organisationen, med dess

resurser. Lyckas man med det kan det här leva på lång sikt, det är strategierna överens om.

Om två år, vad har det här gett, Ulrika?

– En ännu bättre kartläggning, hoppas jag, med statistik som gör att vi ser hur det ligger till. Så vi kan fortsätta utvecklas.

Madeleine betonar beho-

Anna Rådvik från Göteborg ser fram emot samarbetet mellan storstäderna.

Madeleine Hermerén är samverkansstrateg i Stockholm.

vet av strategi, kanske för att hon jobbar i kulturskolan i Stockholm. Med sju enheter och över 350 anställda är det få som har koll på hela verksamheten. Här kan strategen få bättre överblick och lyfta frågan om samverkan centralt. Lyckas man är hon rätt säker på att det ger ökade kontakter med unga.

– Det blir ett sätt att vara kulturskolan mitt i byn, så att folk vet att vi finns. Det är ju det första, sedan kommer frågan om vad man vill.

Anna påminner om att de inte har någon verksamhetsbudget i projektet:

– Vi producerar samverkanskunskap, utvecklar metoder och prövar nya verksamhetsformer. Om det sedan ska bli mer långsiktig verksamhet är upp till våra chefer, om de säger ja till förslag om satsningar på att nå nya målgrupper.

SAMVERKANSTRATEGERNA ses kontinuerligt och jämför vad de får fram. Det kommer att påverka städernas utbud och verksamhetsformer. Torgny tror att den samverkan, mellan städerna, blir viktig för att hitta strategier.

– Och om det här ger resultat kommer det att gynna tusentals barn i framtiden. Det är den stora vinsten. ■

Välkommen till

MUSIKERUTBILDNING VÄNERSBORG (MUV) SPETSUTBILDNING I MUSIK MED RIKSINTAG

Hemsida: www.birgersjoberggymnasiet.se
Facebook: @MusikerutbildningarVanersborg

BIRGER SJÖBERGGYMNASIET

SNABBA KULTURSKOLE- KLIV PÅ SMI

Ian Plaude är stolt och glad rektor på Stockholms Musikpedagogiska Institut.

Knappt två veckor efter beskedet om den statliga satsningen på utbildning för kulturskolepedagoger började SMI, Stockholms Musikpedagogiska Institut, använda sina pengar: de tog in fler studenter, till en ny variant av deras musikpedagogutbildning. Nu ser de fram emot att göra mer. Pedagogik för just kulturskolan har de alltid jobbat med, säger rektor Ian Plaude.

– Vi är ett nördhus för didaktik.

text & foto David Berjlund

SMI LIGGER SEDAN DRYGT ett år på campus Flemingsberg, granne med Södertörns högskola och Karolinska institutet. På dagen 58 år efter att SMI grundades visar rektor Ian Plaude runt bland övnings- och konsertsalar – betydligt rymligare lokaler än de hade inne i Stockholm.

Där började det, innan institutet fanns, med

studiecirklar för att ge verksamma musiker pedagogisk ut- och fortbildning, så att de kunde arbeta i de framväxande musikskolorna.

Känns det igen? Den statliga satsningen Kulturskoleklivet beskrivs nästan precis likadant: det är brist på pedagoger, därför satsar man på utbildning för utövande konstnärer som vill in i kulturskolan, och fortbildning för befintliga pedagoger.

Situationen har återuppstått, och det beror på lärarutbildningsreformerna under 2000-talet, menar Ian. De gjorde att högskoleutbildningarna som tillgodosåg kulturskolornas behov försvann.

– Plötsligt var det bara SMI kvar. Vissa musikhögskolor hävdar att lärarutbildningen också fungerar för kulturskolan, men jag håller inte med. Och vi pyser ut 20 studenter per år, när det behövs 300. Det är ett enormt glapp.

SER MAN DET BEHOVET är det lätt att glädjas åt Kulturskoleklivet, inte minst för att SMI blev ett av sex lärosäten i satsningen.

– Det tog vi aldrig för givet. Men är det någon högskola som är hemma på kulturskola så är det vi, och det förstod de, säger Ian. →

SMI har jobbat vidare i sin tradition, nära folkbildning och kulturskolor. Det syns i didaktiken, synen på undervisningen, påpekar Ian.

– Och didaktiken är vår grej, vår profil, vi är nördhuset för didaktik. Vi ägnar oss åt den med konstnärlig höjd och vetenskaplig grund, och vi älskar att diskutera hur man undervisar!

Han beskriver målande hur studenter här möts – från olika genrer, med olika preferenser – och breddar sig. Alla kompar andra, alla spelar nya instrument och framträder i sådant som inte är deras huvudgenre.

– De blottar sig, som deras elever kommer att blotta sig när de börjar med sitt instrument. Det är det didaktiska perspektivet: man praktiserar det man kommer att begära av andra, sedan. Och allt här är metodik, när studenterna har undervisning är de i ett metaperspektiv i sin egen lektion. De deltar och ifrågasätter varför läraren gör som den gör.

Allt siktar på frivillig undervisning med eleven i centrum. Och den där känslan att allt går att pröva, den vill Ian ska prägla SMI, lika mycket som konstnärlig höjd och vetenskaplighet.

I BÖRJAN AV APRIL kom beskedet om Kulturskoleklivet, och pengarna: SMI fick en tilldelning på 1,8 miljoner för 2018. De startade direkt med att ta in fler på den musikpedagogiska utbildningen, genom att utforma en tredje variant av utbildningen. Sedan länge finns både en 180-poängs kandidat och en 120-poängsutbildning, de rymmer samma ämnesdidaktik men för den kortare ska man ha med sig en musikerutbildning eller

Musik, rörelse och språk - och i viss mån musikal och drama - blir fokus för SMI:s kulturskolekliv.

»Och allt här är metodik, när studenterna har undervisning är de i ett metaperspektiv i sin egen lektion.«

motsvarande. Så är det också i Kulturskoleklivsvarianten, men där stiger man av redan efter 90 poäng och kan börja undervisa direkt. Då utan examen, men med möjlighet att ta fler poäng senare, för att kunna ta sig vidare akademiskt.

– Men 90 poäng är ett absolut minimum för att vara pedagog. Det behövs sammanhang, så man till exempel kan arrangera, dirigera lite, och är orienterad när det gäller generell pedagogik och utvecklingspsykologi, säger Ian.

Sedan handlar Kulturskoleklivet också om fortbildning för de som redan är pedagoger. Från januari ger SMI en fristående 15-poängskurs i specialpedagogik och inkludering för kulturskolan. Med nya medel under kommande år planerar de både nya 7,5- och 15-poängskurser – i ämnen som Musik och rörelse, Projektledning, kanske Spoken Word – och nya 90-poängare.

FÖR ATT FÅ DIREKTA BESKED om kulturskolornas behov har SMI startat ett samråd där Ian och kulturskolechefer från nio Södertörnskommuner ses ett par gånger per termin. Tecknen är tydliga: behovet av kompetenta pedagoger ökar. Sedan är det olika hur snabbt man kan studera – det är inget problem för SMI, här är individuella studieupplägg vanliga. Ian säger att de också söker nya former som gör att folk kan studera och fortsätta jobba – kanske sommarkurser eller intensivkurser.

Det där är bara en av flera saker som de har börjat diskutera inom samarbetet med Stockholms konstnärliga högskola, SKH, och Stockholms universitet. För det är med dem SMI gör kulturskoleklivet: samverkan är en nödvändig och välkommen förutsättning. Parterna är väldigt olika stora, med olika profil och lite olika nära till pedagogiken, men tillsammans täcker de mycket; musik, språk och rörelse, dans och cirkus, opera, film, media, drama och scenkonst.

– Vi vill skapa möjligheter att gå emellan. Man kanske kan få ämnesdidaktiken i dans på SKH, göra praktik med dramapedagoger på SU, men jobba med pedagogik och examensarbete här.

Totalt är sex lärosäten med i Kulturskoleklivet. Alla har kontakt, och för viktiga diskussioner, säger Ian Plaude.

– Det blev ju ingen yrkesexamen för kulturskolepedagogerna, men med våra olika utbildningar behöver vi skapa en tydlig identitet kring detta. Så att studenterna vet att utbildningarna verkligen ger något för arbetet inom kulturskolan. ■

Storuman är en av orterna som är med i projektet.

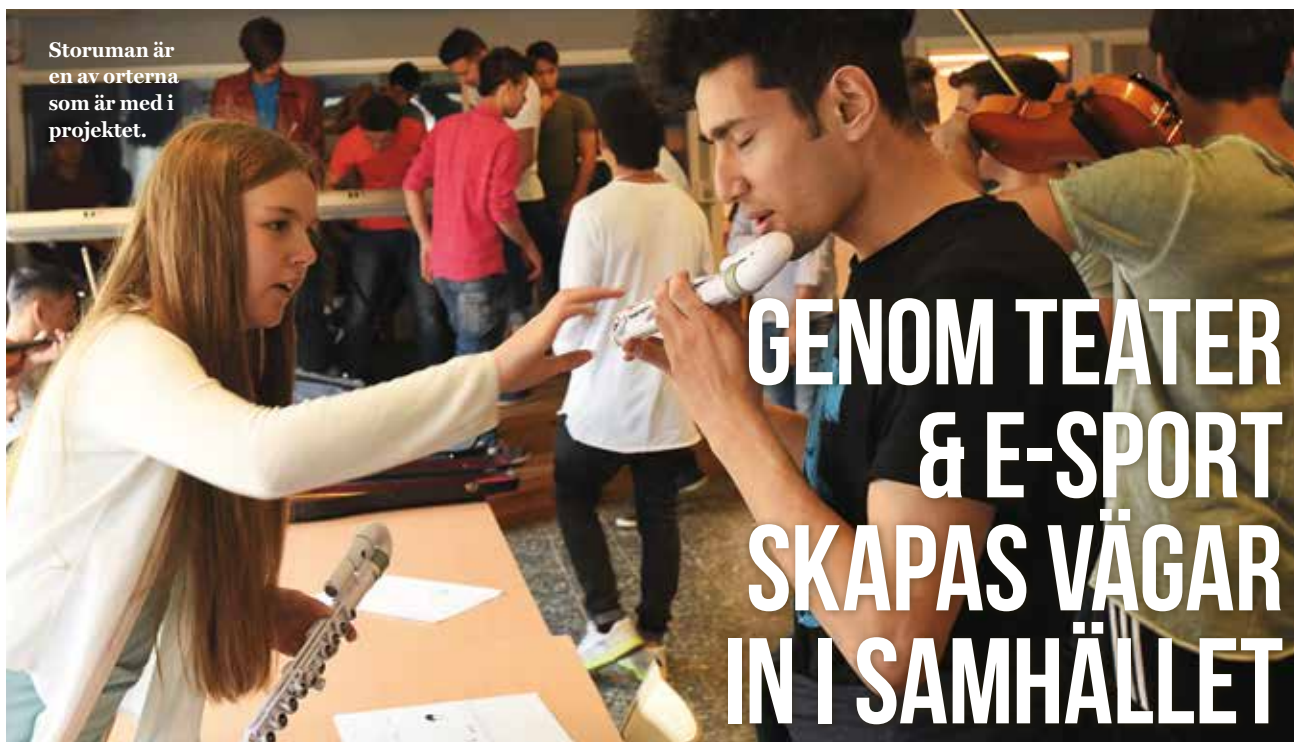

FOTO: DUNCAN KEMP

GENOM TEATER & E-SPORT SKAPAS VÄGAR IN I SAMHÄLLET

Ute har den första snön fallit och inne på Midgårdskolan är det höstlovets första dag. Lärare från olika musik- och kulturskolor i Västerbotten, Norrbotten och resten av landet har samlats för att lära sig om integration av varandra och av projektet "Barn på flykt".

text & foto Emma Åslin Stårsta

KONFERENSEN ÄR EN TVÅ-DAGARS workshop för att inspirera varandra utifrån projekt som har varit aktuella under de tre år som "Barn på flykt" har pågått. Projektet är inne i sin slutfas och nu ska erfarenheter delas och spridas. Camilla Freedman, nu enhetschef på Umeå kulturskola och jobbade tidigare på Arvidsjaurs kulturskola, och Duncan Kemp, ordförande och musiklektör på Kulturakademien i Storuman, presenterar hur projektet har sett ut under de här tre åren i Malå, Storuman och Arvidsjaur. Det har till stor del handlat om att pröva sig fram och se vad som funkar, och vara beredd på snabba förändringar. Som när Storumans kommun, med knappt sex tusen invånare, förberedde sig för att ta emot och integrera 175 nyanlända, som plötsligt med kort varsel förflyttades någon annanstans. Men många projekt har varit lyckade. I Arvidsjaur arrangerades en flashmob på stan där både nyanlända och svenskar dansade tillsammans. Andra projekt har handlat om teater, musik och

e-sport. För svårigheten är alltid att nå ut till de som inte automatiskt söker till musik- och kulturskolorna och allra svårast är att nå unga killar utan högskoleutbildade föräldrar. I Arvidsjaur introducerades nya ämnen som e-sport, nycirkus, media och slöjdklubb.

– Vi funderar hela tiden på hur blir vi mer tillgängliga för fler. I e-sporten möts unga killar i alla klasser. Genom den kom ett gäng ungdomar som aldrig hittat till oss förut. Det var jättekreativa killar som startade en förening och fortfarande kör på, säger Camilla Freedman.

I STORUMAN HAR BEHOVEN förändrats under de år som projektet pågick. Från början fanns ett akut behov för att få till en fungerande integration. Nu ser det inte likadant ut, många har flyttat ifrån Storuman och den ideella organisationen Kulturakademien som driver kulturskolan i kommunen lockar fler med att låta de ungdomar som är engagerade i Kulturakademien få visa på →

varför de uppskattar verksamheten

– De som är kvar blir lite som ambassadörer för oss, de förstår båda kulturerna och kan språket, säger Duncan Kemp.

De märkte att det var svårt att ha verksamhet på lov, då många åkte ifrån Storuman, och framförallt de äldre var svåra att locka med regelbundna träffar under terminen. Istället gjordes försök med kortare projekt som blev mycket lyckat.

– Vi borde ta vara på de nyanlända ungdomarna mycket mer. De är väldigt drivna och en jättesurs! säger Duncan Kemp.

De arrangerade en konsert i Malå i Arvidsjaur med en afghansk musiker som lockade nästan tvåhundra personer.

– Ungdomarna åkte 10 mil enkel resa bara för det. Då såg jag tydligt hur kultur bryter barriärer, där dansade alla med alla, både killar och tjejer! säger Duncan Kemp.

ATT KULTUR ÄR VIKTIGT blir aldrig så tydligt som när ett videoklipp med Mohammed Zara ur projektet Sverige Berättar visas. Han är en ung kille som kom ensam till Sverige dagen innan gränsen stängdes 2015. Två år senare fick han avslag på sin asylsökans och nu väntar han varje dag på nytt besked. Under tiden har han hittat till teatern. Han spelar en roll i en berättelse om en talangtävling där priset är ett uppehållstillstånd, de som förlorar blir direkt tillbakaskickade till Afghanistan.

– Teatern har betytt en frizon för mig, här får jag bestämma över min roll och får ut energi. Jag blir hörd och sedd och gör något viktigt. När hans karaktär i pjäsen inte vinner och ska skickas hem till Afghanistan, tar han livet av sig i parkeringshuset.

– Allt i pjäsen händer på riktigt. Ingenting är överdrivet, men jag går vidare med livet och tar en dag i taget, säger Mohammed Zara med blicken rakt in i kameran.

Även Globträdet jobbar med integration genom föreställningen My life. De åker runt i hela landet med den starka föreställningen som

Personal från kulturskolor runt om i hela landet deltar på konferensen, även om de flesta kommer från Västerbotten och Norrbotten

spelas av barn från slummen i Dandora utanför Nairobi i Kenya. Berättelsen om livet i närheten av en av världens största soptippar där våldtäkter, kriminalitet och övergrepp hör till vardagen lämnar ingen oberörd. Men den avslutas med mycket glädje när hela publiken står upp och dansar tillsammans med skådespelarna, både på läktaren och på scenen.

UNDER WORKSHOPEN dagen efter diskuterar Diana Costin, musiklärare i Umeå, med Kajsa Dahlström från Globträdet möjligheterna att jobba vidare med projektet. Kajsa Dahlström är noga med att det inte är en föreställning som kommer in och kör och sen är det klart, hon vill att både elever och lärare är förberedda och vet vad det handlar om.

– Det är kul om klassen förbereder och vet vad det innebär att det kommer någon från Kenya. Så blir vår föreställning som ett svar på det, säger hon och Diana Costin håller med. Diana Costin hoppas att hon eller hennes kollega kan åka till Nairobi och ta med sig intryck och erfarenheter hem för att ännu bättre förbereda eleverna på vad det innebär att vara barn i Nairobi jämfört med i Sverige.

– Det blir mycket starkare för de om någon kan visa bilder och berätta hur det verkligen känns att vara där.

Björn Emmoth, rektor på kulturskolan i Kalix och vice ordf i Kulturskolerådet, sitter vid andra ändan av bordet och hör vad de pratar om. Han håller med och berättar hur effektivt det var när skolorna i Kalix under 2007-2010 hade ett partnerskap med Kampala, huvudstaden i Uganda. Fem av sju skolor deltog och eleverna fick brevvänner i Uganda. De lärde sig om nya rastaktiviteter och lekar från varandra och projektet fick många ringar på vattnet, där hela Kalix gick ihop och samlade kriterier, symaskiner och gosedjur som skickades till skolorna i Kampala.

– Det mesta är ju lika, under olikheterna på utsidan så är det mesta lika, säger Björn Emmoth. ■

SPLITTRAT GÖTEBORG SAMVERKAR MER

LANDET RUNT

I Göteborg finns sju kommunala kulturskolor, som sorterar under stadsdelarna. Nu samarbetar de, för att få större likvärdighet, för att nå fler och ge både deltagare och pedagoger mer. Det stadsgemensamma arbetet blir en motor för förändring - och för en massa rolig kulturskoleverksamhet.

text & foto David Berjlund

DET ÄR HÖSTLOV och i dramasalen på Nordiska folkhögskolan har tvådagarslägret *Storycamp* pågått en timme. På golvet står ett tjugotal tonåringar och räcker känslor till varandra. I nästa dramaövning instruerar en lärare två ungdomar i taget inför improvisationer: de får en inledning (»välkommen in«), en avslutning (»om du inte går nu ringer jag polisen«), och kommer över- ➔

Viggo Velund, Sermed Zeid, Emmy Birgersson och Sebastian Styhre kommer från olika delar av Göteborg, till danslägret Dancebreak.

ens om plats (badhuset) och personernas relation (kusiner). Det blir drama. Roligt och drastiskt. Snart ska de jobba med roller och dramaturgi, och forma en föreställning som ska spelas upp i morgon kväll.

Läraren Michaela Neumann berättar att alla på lägret går i kulturskolan, fast bara hälften på teaterkurs. Förra året vara bara två från Angered med – i år hade ryktet gått, och det kom flera. "Det är här det händer, här möter unga från hela Göteborg varandra", säger Michaela.

DE DÄR MÖTEN är en viktig poäng med den stadsövergripande kulturskoleverksamhet som Storycamp och Dancebreak är del av. Det ger både pedagoger, barn och unga större sammanhang, betonar Petter Rosenlundh. Han är chef för kultur-

skolan i Östra Göteborg, en av stadens mindre kulturskolor sett till deltagare, personal och budget. Kulturskolorna ligger under stadsdelsnämnderna, som prioriterar inom det budgetutrymme de får av kommunen, och i Östra Göteborg drar lagstadgade verksamheter som individ- och familjeomsorg mycket pengar.

I stadsdelar som Centrum och Örgryte-Härlanda bor många typiska kulturskoleelever – svenskfödd medelklass – så de har många inskrivna och många sökande, säger Petter.

– Vi har i stället få sökande, det berättar ju att man inte känner till oss. Så i min stads-

»Som liten och icke lagstadgad verksamhet är kulturskolan ganska sårbar, samarbetet ger oss en tydligare röst, gentemot både deltagare och beslutsfattare.«

PETTER ROSENLUNDH

del jobbar vi mycket uppsökande för att möta deltagare som kanske inte visste att de ville gå i kulturskolan.

FÖRUTSÄTTNINGARNA är alltså väldigt olika. Just därför blir det viktigt med samverkan, och

den har ökat under flera år. Kulturskolecheferna möts regelbundet, man lär av varandras goda exempel och diskuterar verksamheten och utmaningarna.

– Som liten och icke lagstadgad verksamhet

är kulturskolan ganska sårbar, samarbetet ger oss en tydligare röst, gentemot både deltagare och beslutsfattare, säger Petter.

I stället för att konkurrera

om utvecklingspengar från stadens kulturnämnd ansöker de nu tillsammans, till verksamhet som till exempel höstlovs-lägren. Och siktet är inställt på att utjämna de stora skillnaderna.

– På de här lägren blir det lika möjligheter för alla, säger Petter.

SAMTIDIGT PÅGÅR konstworkshops, över hela Göteborg, i samver-

kan med Göteborgs Konsthall. På Ungdomens hus vid Frölunda torg gör barn och unga kuber i kartong och bilder med Tagtool, ett digitalt verktyg för att skapa bilder och animationer live. Senare i kväll ska barnen livemåla och det ska projiceras på en jätteskärm ute på torget.

Sofia Odhagen och Ulrika Jörgensdotter guidar och berättar, de är processledare för

det stadsgemensamma arbetet.

– Det arbetet började med att vår kollega Emma Nyman anställdes för att processleda El Sistema, över hela staden. Sedan insåg man att det arbetet behövdes för hela kulturskolan, berättar Sofia.

DE BETONAR DET UNIKA i kulturskolan – att man jobbar med såväl konstnärlig som social och personlig utveckling hos unga människor – och ökad tillgänglighet, delaktighet och inflytande är viktigt. Uppdraget kommer från enhetscheferna, och synsättet har landat hos chefer och lärare, säger Ulrika. Sedan gör man förstås på lite olika sätt.

– Att vi måste förändra innebär inte att vi behöver riva sånt som funkade bra, utan att vi bygger ut, så att vi gör mer, på annorlunda sätt.

Deras utvecklingsarbete är både strategiskt och operativt. Det handlar om sådant →

Göteborg, stadsövergripande

- 7 kulturskolor finns och arbetar på uppdrag från de 10 stadsdelarna (några stadsdelar driver kulturskola gemensamt).
- Totalt ca 7550 unika deltagare som fyller drygt 10 100 producerade platser. Man når lite mer än 9 % av målgruppen 6–19 år, men variationen är stor inom staden (i stadsdelen Örgryte Härlanda 16 %, i Västra Hisingen 5 %). Detta gäller den frivilliga kursverksamheten. Därutöver finns även förskole-, skol-, fritidshems-, lov- och annan projektverksamhet.
- 3 500 sökande som inte fått plats. Principen i platsfördelningen är att äldst går först. Möjlighet finns att delta i annan kulturskola än där den sökande är folkbokförd.
- Utifrån antal producerade platser står musikområdet för ca 75 %.
- I kulturskolorna finns det sammanlagt ca 250 lärare, 13 enhetschefer samt administrativ personal. Tre processledare och en samverkansstrateg arbetar stadsövergripande.
- Samma avgift över hela staden: 200:-/termin, oavsett antal verksamheter man deltar i. Maxbelopp per familj är 400:-/termin.
- Kulturskolans frivilliga verksamhet sker främst i grupp på barns och ungas fria tid.
- Kulturskolornas budgetar beslutas av stadsdelsnämnderna, tilldelningen av medel varierar beroende på hur stadsdelarna prioriterar. Kulturskolorna har möjlighet att söka utvecklingsstöd gemensamt från Kulturförvaltningen.

Petter Rosenlundh är chef för Kulturskolan i Östra Göteborg, och ser stora skillnader mellan stadsdelarna.

Höstlov med konstworkshop på Ungdomens hus i Frölunda – en stadsgemensam satsning.

som att underlätta kontakt med centrala institutioner, och om en byrå med unga kommunikatörer som ska nå fler. De har ett gemensamt kalenderium för alla kulturskolorna, och gemensam fortbildning. Och Ulrika har just tagit fram fördjupad statistik, som bättre visar vilka kulturskolorna når, så man kan rikta åtgärder.

Och så sprider de kunskap.

– Utvecklingsarbetet lokalt beror ju på vilka utmaningar de har, det ser olika ut, och där kommer vi in. Vi ska se till att förutsättningar finns så att lärodomar kan spridas över staden och att våra lärare känner till vad som görs, säger Sofia.

SAMVERKAN ÖKAR. Kulturskolan vill uppfattas som en, säger Sofia, Ulrika och Petter. Och så har ansvaret för grund- och förskolor i Göteborg nyss flyttats från stadsdelarna till central nivå i kommunen.

Blir det en gemensam kul-

turskola också? Det vet ingen än. Under tiden detta utreds hoppas Sofia att stadsdelarna, när de inte längre har ansvar för grundskolorna, uppmärksammar kulturskolorna mer.

Och så fortsätter samverkan, oavsett detta. Effekterna blir kanske som tydligast i mötena med unga. Som på Balettakademin i Gamlestaden, där fyra tolvåringar just har ätit sin lunch, under andra dagen av danslägret *Dancebreak*. De är från Tuve, Utby, Angered och Långedrag.

– Min mamma anmälde mig hit utan att berätta det, och när jag kom hit kände jag ingen, säger Viggo Velund.

Han ser glad ut, för de är igång, provar dansstilar och lär känna nya kompisar. Emmy Birgersson är här med vän-

»Utvecklingsarbetet lokalt beror ju på vilka utmaningar de har, det ser olika ut, och där kommer vi in, vi ska se till att lärodomarna kommer alla till del.«

SOFIA ODHAGEN

ner men säger att hon möter många hon aldrig sett förr. Det är kul, det tycker också Sebastian Styhre, som säger att han inte har så många kompisar utanför Långedrag, där han bor.

Sermed Zeid har varit på Dancebreak förr. Han älskar det. Det är alltid på en plats man når lätt, säger han. Maten är god, lärarna bra, och hit kommer kulturskolor från ... kanske hela Sverige, säger, och tvekar lite.

– Och så lär man känna nya personer. När

man växer upp så känner man nästan alla i Göteborg!

Inte alla i Göteborg, kanske. Och inte kommer dansarna från hela Sverige. Men känslan är sann: många nya möten blir det. ■

På Storycamp möts kulturskoletonåringar från hela staden och gör drama ihop.

Sareco 60 år – jubileumspriser

**MUSIKINSTRUMENT • NOTER • NOTTAVLOR
NOTSTÄLL • STRÄNGAR**
till skolor och privatpersoner

Skolornas Musikvaruhus Sareco AB

Etablerad 1958

0708-444 288 • info@sareco.se • www.sareco.se

SMI

FORTBILDA DIG!

**Flera fristående kurser är öppna
för sen anmälan bland annat:**

Specialpedagogik och inkludering i kulturskolan 15 hp

Röstfunktionen i populärmusikaliska genrer 10 hp

Improvisationsmetodik 3 hp

Se vår hemsida www.smi.se för detaljer!

STOCKHOLMS MUSIKPEDAGOGISKA INSTITUT

08-611 05 02

info@smi.se

www.smi.se

STUDY ALONG

Mycket mer än bara admin!

Innovativ lärplattform

- Lägg upp och dela noter, musik och videos
- Avtal med SMFF/STIM ingår!
- Kommunikation i iRum (digitala klassrum)
- Assnygg app!

Megastort undervisningsmaterial

- Noter och videolektioner
- Skapa spellistor
- Pedagogisk mediaspelare

Modern kurskatalog

- Slipp kö (äntligen!)
- Boka och betala direkt
- Med kort, faktura eller swish

Admin- och elevhanteringssystem

Kultur- och evenemangsbokning

- Gentemot skolor/förskolor
- Kulturombud bokar direkt
- Sälj biljetter till allmänheten

Funderar ni på att uppdatera och upphandla ett nytt admin-/elevhanteringssystem? Gör inte det. Upphandla ett verksamhetssystem istället!

Vad är skillnaden? Ett adminsysteem är en liten tårtbit av den stora IT-tårta som en kulturskola idag behöver. Upphandlar ni "bara" ett adminsystem så kommer ni att behöva flera kompletterande system. Ett verksamhetssystem - eller helhetssystem - tillgodoser alla IT-behov en Kulturskola idag har.

Via lärplattformen förenklas kommunikationen och det kollaborativa lärandet stöds. Kurskatalogen ger ökad tillgänglighet och överskådlighet för föräldrar som ska boka en kurs. Borta är köerna; boka & betala direkt leder till att fler elever deltar i kulturskolans verksamhet (vem vill egentligen stå i kö utan att veta om, eller när, man får börja?).

Men det allra viktigaste med ett modernt IT-system är givetvis att det stödjer elevens vardag i kulturskolan. Det "slutar" inte med anmälan utan snarare börjar där! Eleven får direkt access till iRummet där läraren kan lägga upp noter, dokument, spellistor, mp3-filer och videos. Allt lagligt och reklamfritt. Videos som laddas upp i StudyAlong spelas upp med en intern streamingtjänst; ingen tredjepartsleverantör som t.ex. YouTube behövs. Ni kan också överge kopiering av noter i kopieringsmaskin; digitalisera ert notbibliotek och övergå till digital distribution (och således spara pengar).

p.s. Självklart kan man ha kvar kö i StudyAlong om så önskas:).